

GAME CHANGERS

Newspaper
about
Rotterdam
Street
Culture

Rotterdam Street Culture Weekend

11-13 sept 2020

Programma onderdelen

Rotterdam is dé Street Culture stad van Nederland. De stad zit boordevol talenten en grassroots initiatieven op het gebied van streetart, hiphop en street sports. Van graffiti artiststot skaters, van breakdancers tot BMX'ers en van straatvoetballers tot hiphoppers; tijdens Rotterdam Street Culture Weekend (RSCW) komen Street Culture stromingen samen omhun skills te showen en te laten zien en horen waar zij voor staan.

Als bezoeker van RSCW ervaar je wat de hedendaagse straatcultuur inhoudt. Of beter nog: je wordt er zelf onderdeel van. Street Culture is namelijk laag-drempelig en toegankelijk. Zo kun je niet alleen de murals komen checken, maar hoor je ook de verhalen achter de gemaakte kunstwerken. Tijdens work-shops en talks ontdek je de (waarden van de) hiphopcultuur. En bij de sporte-vents kun je niet alleen genieten van alle actie, maar ook checken hoe het met je eigen skills staat.

Rotterdam Street Culture Weekend is daarmee het festival dat Street Culture in de brede zin van het woord programmeert, promoot en ontwikkelt. Meerdere Street Culture organisaties trekken samen op om Street Culture nadrukkelijker op de kaart te zetten en toegankelijker te maken voor een breed publiek.

Deze editie wordt obviously anders dan voorgaande jaren vanwege corona. Een deel van de events kun je fysiek bezoeken, een ander deel van de events kun je via livestreams volgen op www.rscw.nl. Vergeet ook zeker niet onze socials te checken in aanloop naar en tijdens het weekend!

Are you ready to change the game?

Uitgave
Stichting Game Changers
2020

Tekst
Bas Abresch

Interviews
Rajiv Bhagwanbali

Fotografie
Staci Samidin

Initiatief en vormgeving
Opperclaes

Cover
(front) Indirah Tauwnaar
(back) Shurdan Faneyte

POW! WOW! Rotterdam 2020
De beste nationale street artists maken verbluf-fende murals en andere kunst in de Afrikaan-derwijk.

Spraakuhloos
Spoken word meets street art. De woordkun-stenaars van Spraakuhloos maken op maat gemaakte poëzie bij de murals van POW! WOW!

Breaking Rules - European Hip-hop Conference
Inspirerende kennissessies en artists talks over hiphop. Met o.a. Akwasi, bboy Redo en topstraatvoetbalster Rocky.

NK BMX Freestyle
De beste BMX'ers strijden in Skateland Rotter-dam om de nationale titels op de onderdelen Street en Park.

Beyond the Beat
Met onder meer een gratis openluchtprogram-ma (locatie: Garden of Bird) met optredens, danswedstrijden, panels en film. Het overkoepe-lende thema is de rijke zang- en danscultuur van het Afrikaanse continent.

The Jump Off
De seizoensopening én achttiende verjaardag van het HipHopHuis, met kennisdeling, work-shops, een battle en een celebration.

World of Street Football
De gruwelijkste straatvoetballers ter wereld komen naar Rotterdam-Zuid voor o.a. de Panna Knock Out World Finals en de Freestyle Knock Out Championships.

NK SpeedStyle Freerunning
De top van freerunnend Nederland laten hun skills zien op de onderdelen Speed en Style en strijden om de nationale titel.

O10Moves
Kennismaking met dance en street sports. Met o.a. House of Urban Arts, Concrete Lions (bas-ketbal), skateboarden, BMX en freerunnen.

Move Around Sound
Move Around Sound eist ook tijdens RSCW 2020 weer de straten op met hun 12 Volt Bike Tribe Soundsystem. Alles wat ze nodig hebben is een fiets, luidsprekers en dikke muziek.

Meer info
Instagram @rotterdamstreetcultureweekend
Facebook RotterdamStreetCulture
Website www.rscw.nl

a visionary;
someone who looks
beyond conventional
methods; conceives
new strategies; works
to transform their
industry

Van braggin' and boasting naar entrepreneurship

Kim Dankoor

Leeftijd onbelangrijk
Representing hiphop (Kim by Kim / Breaking Rules)

Wie is Kim?
Kim: 'Een groot liefhebber van hiphop. Ik heb een eigen platform (KimbyKim.com) en daarnaast ben ik interviewer, geef ik workshops over mediawijsheid en treed ik af en toe op als media-expert in radioshow's en televisieprogramma's. Ook geef ik lezingen aan universiteiten en heb ik het afgelopen jaar bachelor- en masterstudenten begeleid die onderzoek doen naar de hiphopcultuur.'

'Zelf heb ik media en cultuur gestudeerd aan de Erasmus Universiteit. Een paar jaar na die studie ontdekte ik Atlanta, wat in de States dé hiphopstad is. Ik was meteen verliefd toen ik daar in 2013 kwam. Vooral de verscheidenheid vind ik dope; van de activistische cultuur en de universiteiten met al hun mooie geschiedenis tot aan de rauwe kanten van de hiphopcultuur. Ik heb als gastonderzoeker mogen werken bij Georgia State University, op het African American Studies Department. Ik hoop het over een paar jaar mijn woonplek te mogen noemen. Het werk dat ik hier doe, zou ik ook graag daar willen doen.'

'Nu ben ik bezig met het schrijven van mijn PhD. Ik onderzoek wat Amerikaanse commerciële rapmuziek betekent voor jongeren in Amsterdam en Atlanta. In die muziek lijkt het vaak te gaan over bitches, money en status, maar er zit vaak meer achter. Ik vind het belangrijk dat mensen de historische context begrijpen. Dat het is ontstaan vanuit de context vanuit een bepaalde positie in de samenleving.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?
Kim: 'Dat was toen ik jaar of zeventien was. Ik werd fan van Jay-Z, vooral door de albums Reasonable Doubt en The Blueprint. Wat ik bij hem vooral tof vond om te zien was dat je echt de groei van de artiest ziet: van braggin' and boasting naar entrepreneurship en volwassener thema's als het belang van investeren, zoals op zijn album 4:44.'

'Hiphop fashion vind ik ook heel interessant. De kledingstijl van rappers is iets wat mij enorm inspireert. Vroeger deed ik af en toe styling, onder andere voor videoclipps. Ook heb ik wel eens vóór de camera gestaan.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?
Kim: 'Ik weet dat Rotterdam de Nederlandse hiphophoofdstad is. Ik heb veel respect voor de Rotterdamse rappers die hebben gepioneerd. Zonder de hiphopartiesten uit Rotterdam had ik ook niet het werk kunnen doen dat ik nu doe, want zij hebben heel veel betekend voor de scene. Hoewel ik er niet woon, is Rotterdam voor mij een hele creatieve stad waar ik altijd een fijne tijd heb.'

Als mensen jou écht zouden kennen?
Kim: 'Dan zouden ze weten dat ik ook heel erg geïnteresseerd ben in filosofie, voornamelijk het stoïcisme. Daarom heb ik ook een tatoeage van filosoof Seneca op mijn been en volgen er nog twee van Marcus Aurelius en Epictetus. Mensen koppelen filosofen niet direct aan tatoeages, maar ik kies ervoor om op die manier mijn interesse voor filosofie duidelijk te maken.'

Waar kunnen we je volgen?
www.kimbykim.com

Naomi King

Leeftijd 36 jaar
Representing street art

Wie is Naomi?

Naomi: 'Een jonge vrouw die erg dankbaar is voor wat het leven haar gegeven heeft. Ik doe van alles. Als kunstenaar kun je me multidisciplinair noemen. Ik maak illustraties en grafisch werk, maar ook animaties en fine arts. Sinds kort hou ik me ook bezig met muurschilderingen. Ik voel dat het universum me langzaam die kant op stuurt en vind het heel vet dat ik tijdens POW! WOW! een mural mag gaan maken.

'Ik ben autodidactisch en probeer dat te delen met anderen. Ik ben een docent ondernemerschap en KKV, niveau MBO1-studenten. Daarnaast geef ik workshops door heel Nederland. Tienermoeders, ex-gedetineerden, vluchtelingen, de jongeren van de straat; met hen werk ik het liefst. Wat ik hen voorhoud? Maak je doel concreet en werk er zo hard voor als je kan, ongeacht wat anderen mensen over je zeggen en ervan denken.

"Je at eerder potloden dan kip", grapt mijn vader altijd. Van huis uit werd ik desondanks niet heel erg gestimuleerd om te tekenen. Mijn moeder kreeg een vriend die op zolder allemaal comics had staan. Ik kreeg van hem de comic Elfquest. Ik zocht urenlang online naar informatie daarover en ging de comic vertalen naar het Nederlands. Dat werd opgepikt door hun uitgeverij. Ik kreeg uitbetaald in comics, want ik was toen pas dertien jaar.

'Dit in combinatie met de toffe tekenfilms die toentertijd op tv waren, gaf mij een enorme inspiratie. Zo ben ik op het Grafisch Lyceum beland en daarna doorgestroomd naar de Willem de Koning Academie.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Naomi: 'Ik heb graffiti altijd al stoer gevonden. Ook heb ik een tijdje gebasketbald - mijn broertje speelde hoog, dus basketbal was altijd een onderdeel van mijn leven. Daarnaast trokken de rauwheid en het radicale aspect van hiphop mij heel erg.

'De echte vonk om er zelf iets mee te gaan doen, sloeg over dankzij mijn huidige vriend. Hij gaf mij tijdens onze eerste date een spuitbus. Daarmee maakte ik mijn eerste poppetje op een muur in de Batavierenstraat. Voor ik het wist stond ik een paar jaar later voor duizenden mensen te painten in de Koopgoot.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

Naomi: 'Het is de stad waar ik - bam - direct binding mee had. Ik kwam als kunstenaar uit Leiden, daar liepen vooral onwijze ballen waarmee ik niks had. Met de community in Rotterdam had ik meteen een heel sterke binding. Toen ik op straat kwam te staan, werd ik meteen geadopteerd door mijn nieuwe familie in Rotterdam.

'Er gebeurt hier zoveel... Rotterdam is een echte kweekvijver voor sporters en kunstenaars. Er zijn zoveel mogelijkheden. Hard werken loont hier en iedereen kan zichzelf zijn. Je wordt niet scheef aangekeken omdat je anders bent, je hoeft jezelf niet de hele tijd te bewijzen. De stad trekt mij zó dat ik nu al weet dat ik hier nooit meer weg ga.'

Als mensen jou écht zouden kennen...

Naomi: 'Dan weet je dat je altijd welkom bent en dat mijn hele leven draait om kleur, in welk opzicht dan ook. Daarnaast ben ik soms echt een klein kind en hou ik echt wel van een geintje.'

Waar kunnen we je volgen?

Instagram @naomiking010

Menno van Gorp

Leeftijd 31 jaar
Representing breaking (Hustle Kidz / OTB Movement)

Wie is Menno?

Menno: 'Je mag me langzamerhand wel een Tilburgse Rotterdammer noemen. Ik woon hier inmiddels acht jaar en ben vader van een dochtertje van drie en een zoonnetje van vijf maanden. Mijn leven heeft altijd in het teken van breakdance gestaan. Ik break nu al een jaar of twintig en ben drie keer wereldkampioen geworden. Sinds 2005 hoor ik bij de breakdancecrew Hustle Kidz / Def Dogz. Omdat Red Bull mij sponsort, kan ik een living maken van deze artform. Er zijn maar tien mensen over de wereld die hierbij horen, de Red Bull All Stars.

'Na mijn drie wereldtitels voel ik nu de bevrijding dat ik kan doen wat ik wil binnen dans. Ik train nu nog harder en met meer plezier dan voorheen. Natuurlijk hou ik de Olympische Spelen in 2024 in de gaten. Breakdance is dan voor het eerst Olympisch. Dat zie ik eigenlijk als het laatste grote podium waar ik echt voor de winst ga.

'Ik sta bekend om mijn creativiteit en flow. Dat is ook meteen de link naar de kunst die ik maak, een andere manier van expressie. Dat begon ooit omdat ik de eerste maanden in Rotterdam zonder internet en tv zat. Toen ben ik gaan schilderen, wat een beetje uit de hand is gelopen en een tweede serieuze hobby is geworden. Ook mijn kledinglijn 'Menno Leisure' is vanuit de breakdance scene ontstaan.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Menno: 'Toen ik in groep 6 zat ging ik met mijn ouders op vakantie naar Turkije. Ik kocht daar een Wu Tang-trui en voelde me meteen heel erg stoer. Terug in Nederland ging ik naar de Free Record Shop en kocht het album 36 Chambers. Ik luisterde het elke dag op de fiets naar school. Engels sprak ik niet, maar ik kende elk woord uit mijn hoofd. In groep 7 danste ik voor het eerst breakdance. Iedereen breakte in Tilburg, elke school had een crew. Overall lagen zeiltes buiten, we battelden de hele week tegen elkaar. Mijn twee oudere neven Nick en Robin dansten ook. Bij hen heb ik veel uren gemaakt. Daar kwamen ook gewoon hiphop legendes zoals Extince thuis. Daar is het allemaal echt begonnen. Uiteindelijk kun je zeggen dat ik ben geworden wie ik ben door gewoon te doen wat ik wil. Tijdens het proces vogelde ik uit hoe alles werkt. Zo ben ik steeds verder gekomen.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

Menno: 'Voor mij is Rotterdam inmiddels echt mijn thuis. Mijn gezin woont hier, het is de plek waar ik altijd weer naartoe kom, waar ter wereld ik ook ben geweest. Ik ben meer internationaal dan nationaal georiënteerd. Het is lastig om lokaal iets op te bouwen als je elk weekend in een andere tijdzone zit. De coronacrisis heeft ervoor gezorgd dat ik nu eindelijk lokaal iets kan opbouwen, iets wat ik altijd gewild heb.

'Ik ben bezig om op de Groene Hilledijk op Zuid een plek te openen waar athletic movement centraal staat. Het gaat Out of the Box Movement heten. Het is een plek om zoveel mogelijk uit je lichaam te kunnen halen. Break is iets wat je moet leven, waar je elke dag mee bezig moet zijn om te stijgen in niveau. In Rotterdam is dat er niet. Ik wil graag een plek openen zodat we in Rotterdam weer bouwen aan de nieuwe breakdance scene.'

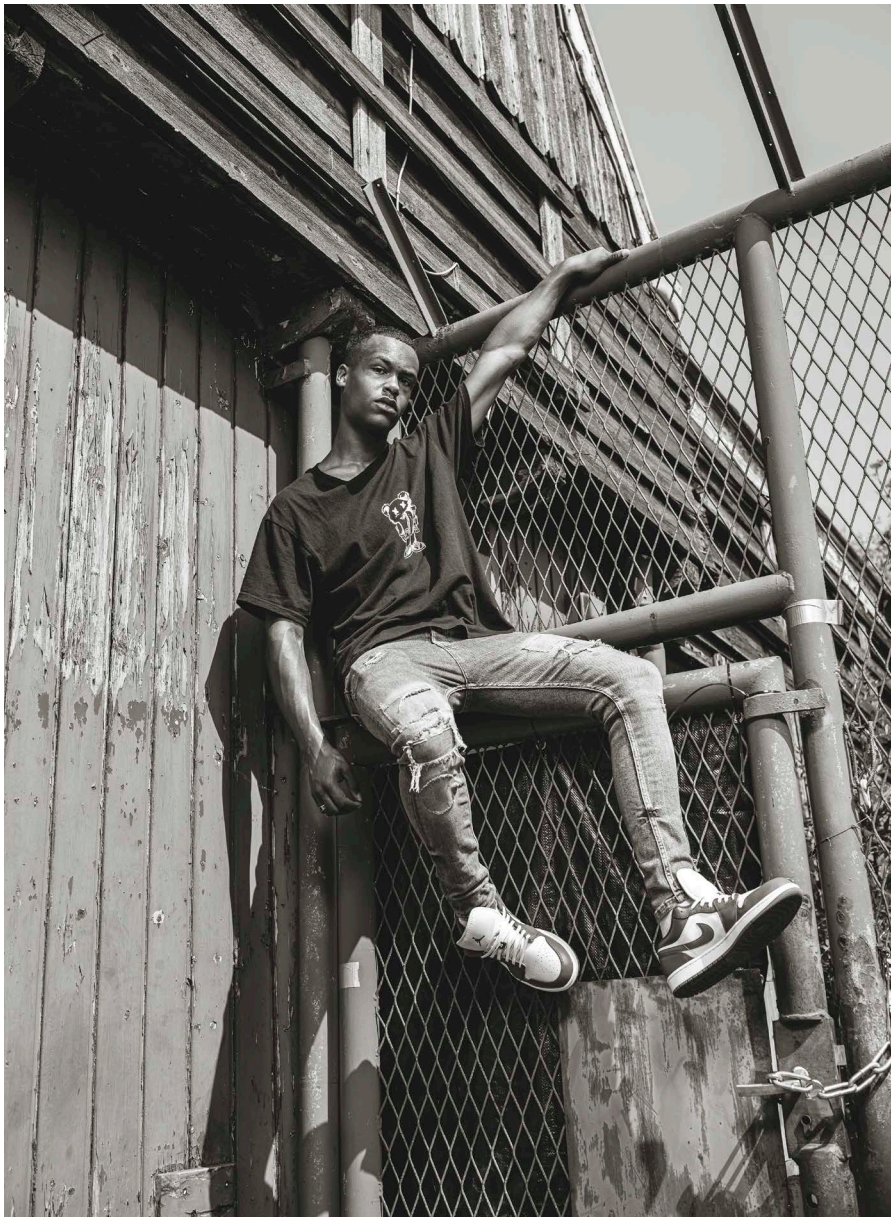
Als mensen jou écht zouden kennen...

Menno: 'Dan zouden ze zien dat ik niet zo dominant ben als ik overkom tijdens de battles. Ik ben juist meer iemand die de kat uit de boom kijkt.'

Waar kunnen we je volgen?

Instagram @mennovangorp / www.menno-leisure.com

Liziano Ostiana

Leeftijd 19 jaar
Representing freerunning

Wie is Liziano?

Liziano: 'Ik ben eigenlijk een doodnormale guy uit Capelle aan den IJssel, De Terp, die ervan houdt om creatief bezig te zijn. Niet alleen met freerunnen, maar ook met kleding, muziek, foto en videografie. Ik doe al die dingen bezig omdat ik eigenlijk nog steeds niet precies weet wat ik wil ga doen. Ik vind alles interessant en zie wel welke kant ik op ga.

'Ik ben geen feestbeest en je zal me ook niet zien hangen op een pleintje. Ik hang liever aan gebouwen. Ik probeer mezelf te omringen met inspirerende mensen. Voor nu zijn dat vooral sporters met wie ik train of creatieve mensen die me inspireren.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Liziano: 'Ik was altijd heel druk en in beweging, maar had geen idee wat ik echt wilde doen. Vanwege mijn vader luisterde ik veel naar Amerikaanse muziek. 50 Cent, Lil' Wayne, Eminem. Er kwam een moment dat ik thuis voor de deur wat gasten zag freerunnen. Die springende boys vond ik meteen interessant. Het maakte het tastbaar, het was een ingang naar de street culture binnen Nederland. Het bleek de juiste ingang voor mij, want vanuit het freerunnen ben ik in contact gekomen met andere creatievelingen op het gebied van muziek en kleding.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

Liziano: 'Rotterdam staat voor mij voor "kansen". Het is een stad met toffe individuen en aparte mensen. Al die getalenteerde mensen op verschillende gebieden komen bij elkaar en vormen een creatieve molen. Dat werkt inspirerend en maakt Rotterdam in mijn ogen uniek.'

Als mensen jou écht zouden kennen...

Liziano: 'Zouden ze weten dat ik ook wel eens mijn downdagen heb. Ik kom heel positief en energiek over, maar ben ook wel eens onzeker over wie ik ben of waar mijn leven gaat. Ik denk dat het belangrijk is dat mensen kunnen inzien dat het niet altijd maar geweldig is. Twijfels en moeilijke tijden, waarin je het even niet meer weet, horen er ook gewoon bij. Freerunnen is daarbij een uitlaatklep om mijn gedachten weer even op een rij te zetten.'

Waar kunnen we je volgen?

Instagram @lagomovement

Kelly Bigirindavyi

Leeftijd 26 jaar
Representing dans (Xgen Crew)

Wie is Kelly?

Kelly: 'In één zin? Ik ben een geboren Burundese, die moeder is van een hele lieve zoon van twee jaar, in het dagelijks leven werkt als pedagoog en dans als grote passie heeft.

'Op mijn zesde ben ik met mijn moeder en broer naar Nederland gevlucht, omdat in Burundi een burgeroorlog gaande was. We kwamen terecht in Haarlem, uiteraard in een hele andere cultuur. Voor mij was de struggle iets minder dan voor mijn moeder en broer. Ik vond het vooral heel leuk om allemaal mensen uit andere culturen te leren kennen.

'Ik heb een studie voor pedagogisch medewerker gevolgd en werk ook als pedagoog. Dat geeft me vastigheid, maar tegelijk kies ik er bewust voor om mezelf gelukkig te houden door middel van mijn artistieke expressie, in de vorm van dans.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Kelly: 'Dat is eigenlijk heel geleidelijk gegaan. Ik ben mede door mijn Afrikaanse afkomst altijd wel omringd geweest door muziek en dans. Hoe ouder ik werd, hoe meer muziek ik hoorde en hoe meer videoclips ik zag. Dat pakte me. Ik ben van mezelf best terughoudend, maar hiphop triggerde me om uit mijn comfortzone te komen.

'De échte bevestiging dat ik iets met hiphop en dans wilde doen, kwam door een neefje van mijn beste vriendin. Hij zat op breakdance en nam ons mee naar een event. Dat bleek Summer Dance Forever te zijn; een van de meest epic battles die er zijn in de hiphopscene. Toen ik daar was, voelde ik: this is it.

'Ik stuurde destijds voor pedagogisch medewerker. Nadat ik die studie had afgerond, hoorde ik van de dansopleiding. Ik danste zelf nog niet echt, maar hoorde dat ze een auditie hadden. Ik begon als een gek te trainen, omdat ik koste wat kost die opleiding wilde doen. De rest is geschiedenis.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

Kelly: 'It's the place to be, man! Ik woon hier nu drie jaar, maar desondanks voelt Rotterdam al veel meer als thuis komen dan Haarlem. Je hebt hier alles. Als je drukte zoekt, vind je die. Als je rust zoekt, vind je die ook. Rotterdam is een open stad. Je kan zijn wie je bent zonder dat mensen je raar aankijken. Er zijn weinig plekken waar dit zo is. Waar 'm dat in zit? Ik kan het niet precies uitleggen. Maar ik weet wel dat het er is. En dat voelt goed, man.'

Als mensen jou écht zouden kennen...

Kelly: 'Dan zouden ze weten dat alles wat ik doe voor de toekomst van mijn zoon is. Na de bevalling duurde het even voor ik weer in mijn ritme kwam. Toch is het voor mij nooit de vraag geweest of ik door zou gaan met dans en muziek. Het is namelijk iets waar ik ontzettend gelukkig van word. Het beetje vrije tijd dat ik heb, besteed ik dan ook graag aan de dingen die ik met dans en muziek wil bereiken. Soms voelde ik me schuldig dat ik voor mezelf koos en niet 24/7 met mijn zoon was. Maar ik besef nu: als ik ergens gelukkig van word, dan wordt mijn zoon daar ook gelukkig van.'

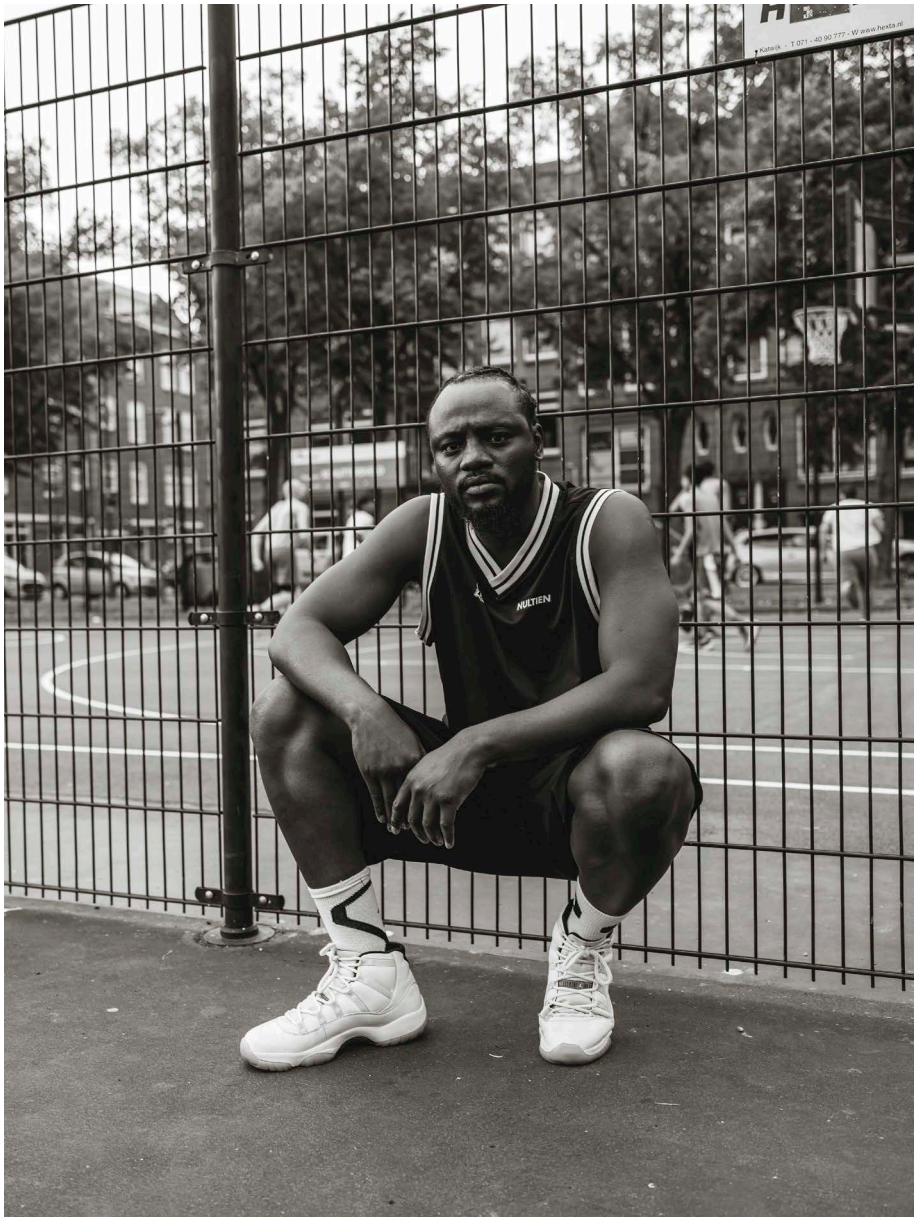
Waar kunnen we je volgen?

Instagram @kellsz_b

DEZE STAD HEEFT ME REBELSE DIPLOMATIE GELEERD

- Shurdan Faneyte

Alpha Sow

Leeftijd
Representing

onbelangrijk
basketbal (Concrete Lions)

Wie is Alpha?

Alpha: 'Een jongen die het liefst voetballer wilde worden. Dat was de nummer één sport in Guinee (West-Afrika, red.), waar ik ben geboren. Door mijn moeder ben ik op mijn veertiende toch gaan basketballen. Dat was raar, want niemand deed het in mijn familie. Maar ik was een snelle leerling en vond het team-element heel leuk. Nog leuker dan bij voetbal.'

'Ik was zestien toen ik naar Rotterdam kwam. Basketbal was voor mij de ideale manier om vrienden te maken. Op mijn zeventiende speelde ik al Eredivisie, uiteindelijk ben ik prof geworden en heb ik ook internationaal gespeeld.'

'Basketbal heeft me veel gegeven. Het heeft me geleerd voor mezelf op te komen, discipline te hebben, intelligent om te gaan met energie, samen te werken als team en alles te geven voor de winst. Ik heb veel gereisd en veel landen gezien door het spelen van deze sport. Daarom wil ik graag iets teruggeven door basketbalevents te organiseren.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Alpha: 'Buiten de zaalseizoenen om, begonnen we de laatste jaren steeds vaker op straat te spelen. 3x3 basketbal, de veel snellere streetvariant van gewoon basketbal. Uiteindelijk ben ik daarbij zes keer Nederlands kampioen geworden. We hebben zelfs meegedaan aan het WK, ik speelde mee in het allereerste Nederlandse team streetbasketbal. Een enorme eer. Ik heb ook vier keer aan Quai 54, het prestigieuze Jordan-toernooi, dat elke zomer in Parijs wordt gehouden, meegedaan.'

'Dat alles gaf me een boost om meer te gaan organiseren op de pleintjes in de stad. Ik voelde gewoon dat ik iets moest doen om de game te changen. Ik wil het niveau van de stad en het land verhogen. Maar ook jongeren een plek geven om te doen wat ze leuk vinden. Dus ben ik basketbalevents gaan organiseren. Dat is echt mijn ding geworden. Ik hou van de vibe van de straat.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

Alpha: 'Het is de plek waar ik me meteen thuis voelde, omdat alle culturen hier vertegenwoordigd zijn. Rotterdam heeft mij geleerd om voor mijzelf op te komen. Ik werd hard van deze stad, man. Maar wel in positieve zin, want ik moest mezelf bewijzen. Dit zorgde ervoor dat ik nog harder voor mijn doelen ging werken. Dat is alleen maar goed geweest.'

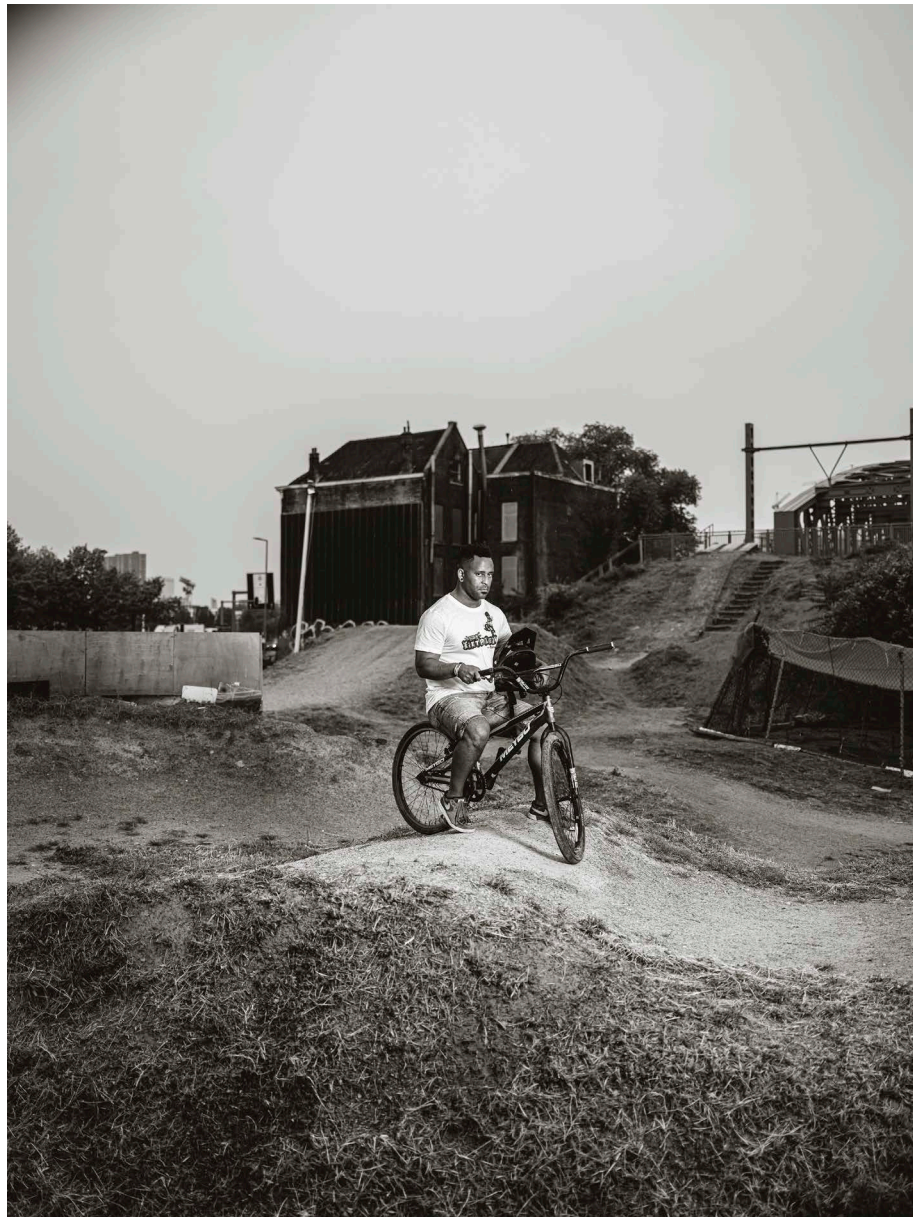
Als mensen jou écht zouden kennen...

Alpha: 'Dan weet je dat ik jongeren probeer bewust te maken van wat ze hebben. Ik kom van een plek waar materiële armoede is, maar een overvloed aan liefde. Hier is het vaak andersom. Er is weinig besef van het belang om te waarderen wat je hebt buiten fysieke bezittingen. We zijn familie, we zijn de culture, we zijn één team. Waardeer dat!'

Waar kunnen we je volgen?

Instagram @sowalpha10

Shurdan Faneyte

Leeftijd
Representing

37 jaar
BMX (Dansh)

Wie is Shurdon?

Shurdon: 'Ik ben geboren op Curaçao en gevormd door Rotterdam. Ik ben hier op mijn 21ste heen gekomen. Ik leef van sport en bewegen. Daarom heb ik dat ook gestudeerd. Ik heb altijd de ambitie gehad om wereldkampioen boksen of BMX te worden. Dat is me nooit gelukt. Maar vanuit mijn BMX-fietsclub ga ik proberen om toch wereldkampioen te kweken en alsnog mijn doel te bereiken.'

'Mijn fiets was vanaf mijn elfde jaar mijn eerste kennismaking met ultieme vrijheid. Tot die tijd bokste ik, maar de kick van het fietsen zorgde ervoor dat ik niet meer terugging naar de boksschool. Die ervaring van vrijheid door het fietsen zit zo diep dat ik hierdoor een vrije geest ben geworden. Ik deel mijn ideeën wel didactisch onderbouwd. Daardoor kan ik goed omgaan met straatjongens. En de brug slaan tussen beleid en praktijk.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Shurdon: 'Ik zag een lage zwarte Vans-schoen met witte blokken. Dat was de beste schoen om mee te fietsen, want die gaf superveel grip. Bovendien is 'ie iconisch in de street culture. Ik had de schoen eerder dan de fiets. Dus ging ik auto's wassen om 1.200 gulden bij elkaar te krijgen voor mijn eerste BMX-fiets. Deze heb ik tot de dag van vandaag. Als je de fiets hebt dan tel je mee.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

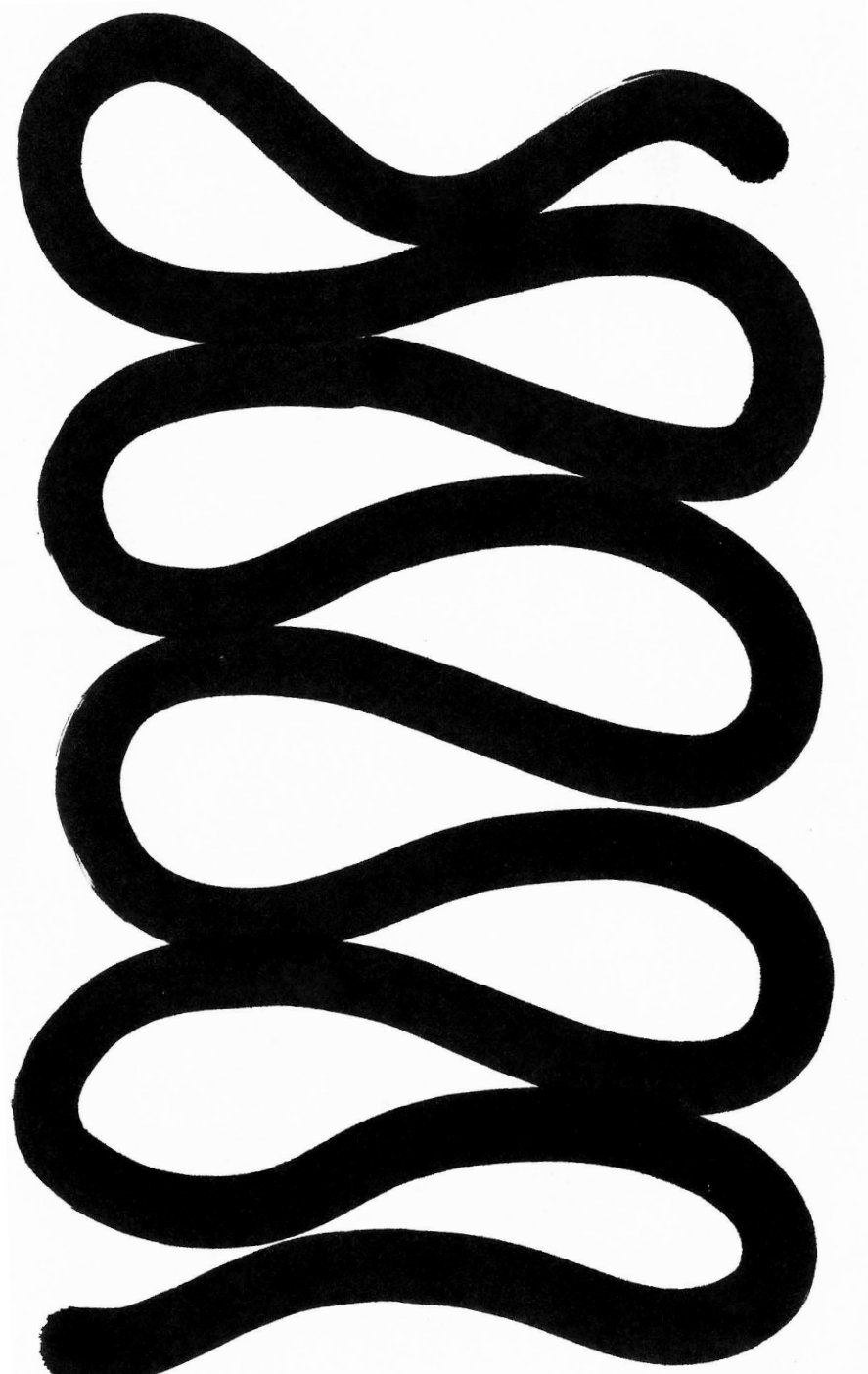
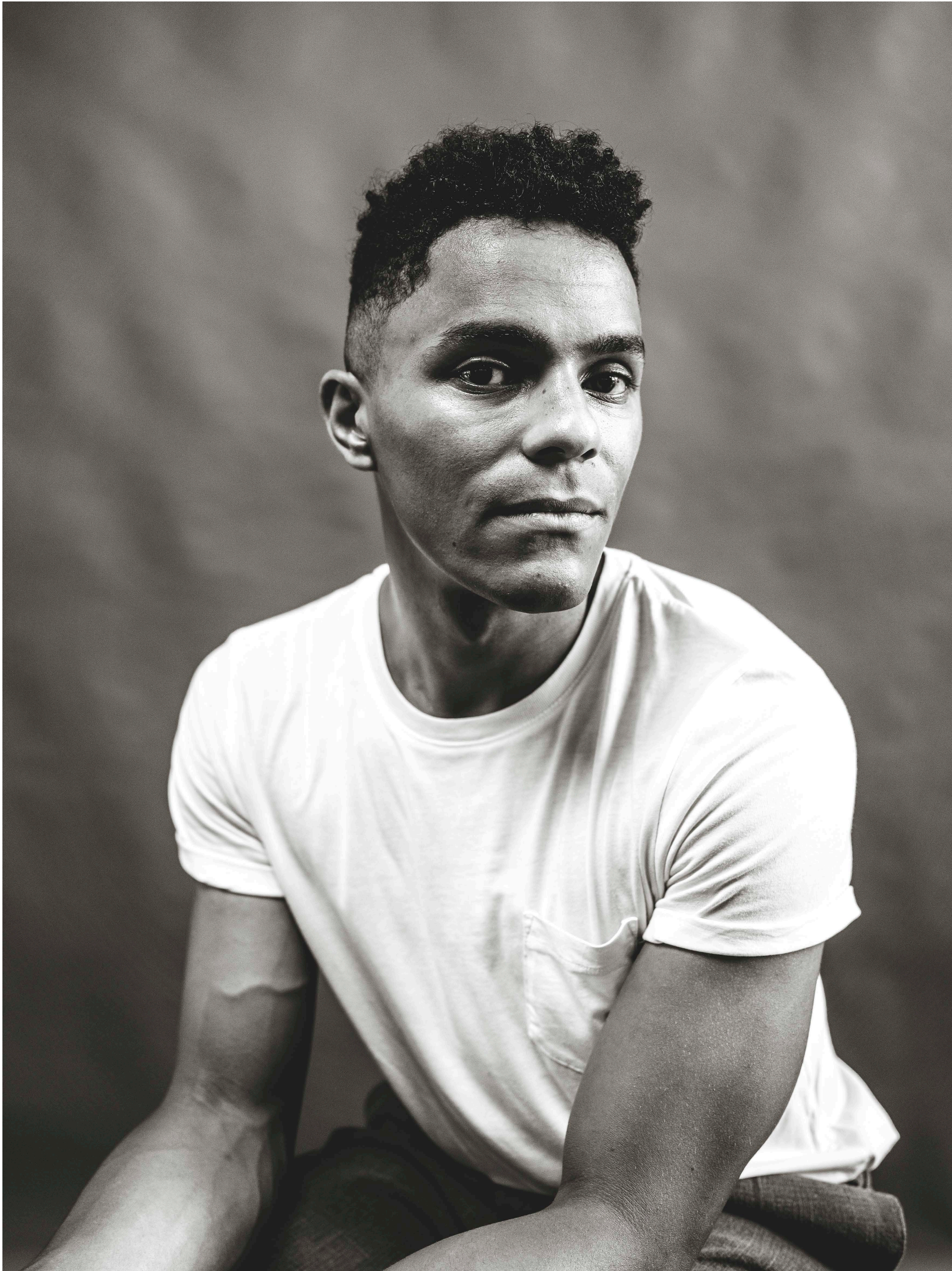
Shurdon: 'Rotterdam heeft me gemaakt tot wie ik ben. Ik ben nu zestien jaar hier. Deze stad heeft me rebelse diplomatie geleerd, iets waar ik veel aan heb.'

Als mensen jou écht zouden kennen...

Shurdon: 'Dan zien ze dat ik niet zo rauw en hard ben als ze op het eerste gezicht vaak denken. Als je me les ziet geven, dan kun je je misschien niet voorstellen dat ik zoveel tijd en energie steek in mijn studenten. Maar ik spreek hun taal en mijn focus ligt altijd op hun ontwikkeling. Dat is waarvoor ik het allemaal doe.'

Waar kunnen we je volgen?

Instagram @danshdoethet / www.dansh.nl

Geoffrey van der Ven

Leeftijd 27 jaar
Representing spoken word (Sprakuhloos)

Wie is Geoffrey?
Geoffrey: 'Ik ben half Nederlands en half Nigeriaans en ben in beide landen opgegroeid. In Nigeria ben ik begonnen met schrijven, toen ik een jaar of elf was. Daardoor heb ik misschien een wat andere kijk op de wereld, mede doordat ik in mijn jeugd met veel verschillende nationaliteiten te maken heb gehad.'

'Spoken word geeft me de kans om die inzichten te delen. In het dagelijks leven doe ik iets heel anders. Ik ben productmanagement-consultant. Ook ontwerp en verkoop ik crossfit-handschoenen die voor een betere grip zorgen.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?
Geoffrey: 'Toen ik dertien was zag ik een video van Zora Howard, getiteld "Bi-Racial Hair". Dit ging over haar haar en waarvoor dat zou kunnen staan. De vorm sprak me aan. Jaren later kwam ik via Facebook terecht bij de Poetsclub in de Witte de With. Het was de eerste keer dat ik omringd werd door poets. Er opende zich een schatkist waarvan ik nooit wist dat die bestond. De ontmoetingen bij Poetry Circle, HipHopHuis en later Sprakuhloos - en het feit dat zij mij omarmden - deden de rest.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?
Geoffrey: 'Het is de stad waar iedereen wel een plekje kan vinden. Er zijn overal bepaalde vibes waardoor je je kunt thuis voelen. Mijn vader en oma zijn Rotterdams, maar op mijn zevende verhuisden we naar Wijchen. Bij terugkomst moest ik opnieuw ontdekken hoe de stad was. Dat is gelukt, ik heb mijn plek gevonden.'

Als mensen jou écht zouden kennen?
Geoffrey: 'Dan zou je weten dat ik ook een andere kant heb. Als je me spreekt dan ben ik licht en bubbly, maar er is ook een kant van mij die veel ziet gebeuren, zich veel zorgen maakt, moeilijke dingen aan de kaak stelt. Ik probeer bruggen te bouwen, waar anderen de situatie soms laten zoals 'ie is en niet die verbinding zoeken.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @gnpics

Aflanis Joao

Leeftijd 29 jaar
Representing dans

Wie is Aflanis?
Aflanis: 'Een Angolese/Congolese leeuw van 29 jaar oud. Ik ben opgegroeid in Roosendaal en zes jaar geleden naar Rotterdam verhuisd. Ik was altijd aanwezig bij internationale dance events als Juste Debout en Summer Dance Forever, maar ik wist niet waar ik dat soort dingen moest vinden in Rotterdam. Een vriendin van me danste bij het HipHopHuis. Ze nam me mee en het voelde meteen als thuiskomen. Sindsdien ben ik standaard in de lessen en de cyphers te vinden. Van toeschouwer ben ik deelnemer geworden. And I love it.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?
Aflanis: 'Al in mijn jonge jaren werd ik verliefd op de muziek en de videoclipps die erbij horen. Missy Elliot, Timbaland en Busta Rhymes; zij waren de definitie van street culture. En het enige wat ik dacht was: dit wil ik ook.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?
Aflanis: 'Rotterdam is de plek waar ik de danscultuur heb leren kennen, toen ik hier zes jaar geleden heen verhuisde. Ik ontdekte andere kleding, zag verschillende culturen samenkomen. Dankzij Rotterdam kwam ik erachter dat er binnen de street culture heel veel verschillende invloeden zijn.'

Als mensen jou écht zouden kennen...
Aflanis: 'Dan zouden ze behoren tot de warme kring van mensen, die ik om me heen heb verzameld. Ze functioneren als een spiegel voor mij. Sowieso ben ik veel bezig met zelfontwikkeling. Daarnaast hou ik van boeken lezen, maar eigenlijk doe ik het te weinig. Dans gaat dan toch vaak voor.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @aflanis

Tawatha Steendam

Leeftijd 23 jaar
Representing dans (HipHopHuis)

Wie is Tawatha?

Tawatha: 'Een geboren en getogen Rotterdamse, van Nederlands-Indische afkomst, die al danst sinds haar vijfde en zingt vanaf haar zevende. Mijn beide ouders zijn muzikant van beroep en ik ben opgegroeid met funk, soul en jazz. Al vanaf mijn negende was ik vastberaden om chirurg te worden, nadat mijn moeder met brandwonden in het ziekenhuis kwam te liggen. Dit heeft een grote impact gehad op mijn leven.

'Mijn leven bestaat dan ook uit een combinatie van dans en mijn studie geneeskunde. Werken in de medische zorg is enorm dankbaar werk dat ik met heel veel plezier doe. Dans is bovendien een mooie manier om wereldwijd met mensen en verschillende culturen te connecten. Ook organiseer ik internationale dansevenementen voor de hiphop-community. Ik ga regelmatig naar Amerika voor danswedstrijden en heb tijdens stages in Cuba, de Verenigde Staten en Indonesië mooie ervaringen opgedaan.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Tawatha: 'Thuis danste ik altijd mee met de videoclipps van Janet Jackson. Toen ik vijf was, ging ik op streetdances in een dansteam: S-Tripple'T. Wij waren erg ambitieus, trairden wel vijf keer in de week en op mijn elfde werden we tweede op het WK streetdance. Op mijn negende leerde ik Lloyd Marengo van het Hiphophuis kennen en toen ben ik met popping begonnen. Ik werd verliefd op de illusie van de dans popping. Als kind waren de robot en waves super magisch voor mij. Toen begon ik met freestyle en 1 tegen 1 dansbattles in Nederland. Later heb ik de theatershow 'Lost Toys' gedaan met Lloyd.

'In 2008 leerde ik Hitmaster Fish kennen en hij introduceerde mij in de internationale scène. Met hem ging ik als zilveren robot in het centrum van Rotterdam staan als straartartiest. Hierdoor groeide mijn liefde voor de dans nog meer en werd ik geïnspireerd om zelf te reizen en de geschiedenis van de art form zelf te onderzoeken. In Amerika heb ik van veel pioniers privélessen gehad en een naam opgebouwd door dansbattles te winnen in New York, Los Angeles en op de OG Poppers / Boogaloo Picnic in Oakland.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

Tawatha: 'Rotterdam is voor mij een multiculturele stad die super kunstzinnig is en veel kansen biedt. Omdat ik hier ben opgegroeid ben ik gewend dat er verschillende culturen zijn en weet ik hoe ik daarmee om moet gaan. In andere landen zoals de VS merk ik dat verschillende groepen behoorlijk gescheiden van elkaar leven. Hier is dat anders, culturen gaan echt samen. Ook de architectuur en artistieke sfeer van Rotterdam vind ik inspirerend. Als je de plekken kent, merk je waar het échte leven is. Rotterdam heeft mijn hart.'

Als mensen jou écht zouden kennen...

Tawatha: 'Dan zou je weten dat ik nooit mijn tijd verdoe. In alles wat ik doe probeer ik het maximale eruit te halen. Ik studeer geneeskunde en ik wil dan ook chirurg worden. Ik dans, maar wil mezelf dan ook meteen internationaal profileren en een bijdrage leveren aan de community door evenementen te organiseren. In gesprekken wil ik de diepte in, één op één. Ik ben niet iemand die gemakkelijk meebeweegt met grote groepen. Aan de ene kant ben ik heel erg gericht op mijn eigen reis, anderzijds wil ik een grote bijdrage leveren aan de maatschappij door de ander te helpen en te begrijpen. Ik ben van Nederland, van Rotterdam maar tegelijk ook van de wereld en profileer me daarom dan ook internationaal.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @tawathacamilla

Onur Eren

Leeftijd 30 jaar
Representing freerunning (FreestyleSchool)

Wie is Onur?

Onur: 'Ik was die guy in de buurt die altijd aan het rennen was. Als ik brood moest halen voor mijn moeder, deed ik dat rennend. Lopen was een waste of time. Ik klickte op de rush die ik daarvan kreeg. Ook sprokkelde ik vroeger in de buurt allerlei houtstukken bij elkaar. Wanneer ik genoeg materiaal had, bouwde ik een steppark met allerlei ramps en banen. Ik organiseerde toen al activiteiten, waardoor heel de buurt bij ons voor de deur kwam spelen.

'Nog steeds ben ik iemand die het vet vindt om mensen bij elkaar te brengen, op welke manier dan ook. Ik geloof heel erg dat als je de juiste type mensen bij elkaar brengt je mooie dingen kan aanwakkeren. Ook de omgeving speelt daarbij een grote rol. De energie die gecreëerd wordt door een goede ruimtelijke inrichting triggert mensen op de juiste manier. Zo hebben we al door heel Nederland indoor- en outdoorparcours gerealiseerd. Hierdoor zijn een hoop communities ontstaan of ondersteund. Dat geeft mij enorm veel voldoening.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Onur: 'Ik zag Henk, een legendarische freerunner en een vriend van mij, een sprong doen bij de Westersingel. Dat vond ik heel vet. Later zag ik een documentaire waarin werd gefreerund. Ik raakte met een neef en een maatje van mij geïnspireerd en we gingen het doen. We deden maar wat, elke dag. Langzamerhand kwamen we in contact met de "scene", die eigenlijk nog niet bestond. Op een gegeven moment begonnen we oproepen tot jams te plaatsen, waardoor de weinige mensen die dit deden bij elkaar kwamen. Hier kwam een jam uit van twintig man. Door de vibe die ze voelden, deelden ze dit social media. Zo is het uitgegroeid tot een event van 180 freerunners.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

Onur: 'Heel veel. Ik wil nooit ergens anders zijn. Juist omdat het zo verandert en leeft. Er gebeurt altijd iets, het is één grote happening. Ik vind het super hard dat ik me op straat thuis kan voelen. Ik ben er echt verliefd op en het is heel inspirerend voor mij. Tegelijkertijd vind ik de ruimtelijke inrichting van de stad heel karig. Het is clean, modern... Maar als je het hebt over mensen in beweging brengen, denk ik dat je het anders zou moeten inrichten.

'Ik zou het super tof vinden om interactieve plekken in de stad te creëren waar je door- en overheen zou kunnen gaan en waar mensen een unieke ervaring meekrijgen. Iets wat voor iemand een trigger kan zijn om een bepaalde keuze in zijn of haar leven te maken. Niet perse voor freerunners, maar voor iedereen.'

Als mensen jou écht zouden kennen...

Onur: 'Dan zou je weten dat ik niet "maar" een freerunner ben. Ik denk altijd na over hoe ik mezelf maar zeker ook anderen in beweging kan brengen. Ik wil absoluut niet zweverig overkomen, maar ik vind het belangrijk om tot in de diepste details te denken en me in de ander te verplaatsen. Hoe werkt de mind van de ander en hoe kun je dat veranderen door de omgeving te veranderen, wat uitnodigt tot anders denken en bewegen? Daar ben ik vaak mee bezig.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @onur.style / www.freestyleschool.nl

Chery Salinas

Leeftijd 28 jaar
Representing spoken word (Spraakuhloos)

Wie is Chery?

Chery: 'Noem me spoken word artiest. Noem me poëet. All good. Mijn roots liggen groten-deels in Chili. Ik heb periodes in Chili en Spanje gewoond, maar ik ben opgegroeid in Rotterdam. Momenteel ben ik bezig met mijn eerste eigen dichtbundel. In mijn werk breng ik graag onderwerpen als de Chileense cultuur naar voren, maar ook fysieke en mentale gezondheid. Dat heeft alles te maken met de chronische aandoening die ik heb: fibromyalgie, waarbij je last hebt van chronische pijn in onder andere je spieren en bindweefsel.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Chery: 'Zes jaar geleden, toen ik tijdens een open mic kennismaatte met Spraakuhloos. There is a place for people like me, dat gevoel had ik meteen. Dat had ik nooit eerder gehad. Binnen de street culture is er acceptatie voor alles en iedereen, ook voor wat door de maatschappij onderschoven wordt. I live for celebrating the underdog; daar liggen de beste verhalen.

'Nadat ik in 2016 hoorde dat ik chronisch ziek ben, ik was toen net 23, stopte ik overal mee. Studie, werk. Ik kon niks meer. Mijn enige lichtpuntes waren de wekelijkse samenkomsten van Poetry Circle in het HipHopHuis. Elke keer dat ik daar binnenkwam, voelde ik alleen maar grote liefde voor een gedeelde passie. Liefde die ik nergens tegenkwam in de mainstream culture. Het gaf mij de kracht en energie om te blijven doen wat ik wilde. En het gaf me mensen die mij ondersteunen. Nee, zonder woordkunst en de community was ik er niet bovenop gekomen.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?

Chery: 'Ni de aqui, ni de alla, zeggen ze in het Spaans. Het betekent "noch van hier, noch van daar". Ik voel me een Rotterdamse Chileen. Omdat ik hier ben opgegroeid, is Rotterdam wél de thuisbasis van het grootste gedeelte van mijn ontwikkeling. Het is de plek waar ik verbinding voel met anderen die op andere plekken niet altijd konden aarden, maar dat wél konden in Rotterdam.'

Als mensen jou écht zouden kennen...

Chery: 'Dan zouden ze verbaasd zijn over hoe ik mijn dagen doorkom, met het handelen van mijn lichaam en gezondheid. Je kunt mijn aandoening niet zien, maar neem van me aan: leven met chronische pijn is heftig. Spoken word en poëzie houden me op de been.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @chery.salinas / www.cherysalinas.com

Easy Man

Leeftijd 32 jaar
Representing straatvoetbal

Wie is Jeand?

Jeand: 'Ik ben Easy Man, oftewel een makkelijke jongen in de omgang. Ik straal veel positiviteit uit en hou heel erg van voetbal. Ik ben begonnen bij Sparta Rotterdam. Later ging ik naar ADO Den Haag. Door een knieblessure moest ik het veldvoetbal opgeven. Mijn pijn verbijtdend ben ik tijdens die blessure gaan hooghouden en dribbelen. Daarna ben ik me gaan focussen op straatvoetbal en zaalvoetbal.

'In het begin werd het pannavoetbal niet serieus genomen, maar uiteindelijk is de sport officieel gemaakt. Er kwamen Europese kampioenschappen, die ik won. Er kwam een WK in Denemarken, dat ik won. In India heb ik tegen mijn idool Ronaldinho gespeeld. Mijn mooiste moment was dat ik de bal van hem afpakte. Hij kwam na afloop naar me toe en gaf me een compliment. Ook mocht ik het publiek uitdagen om het tegen mij op te nemen. In tien minuten had ik twaalf panna's uitgedeeld. Toen ik terugkwam in Nederland mocht ik mijn verhaal doen bij RTL Late Night, waardoor mijn bekendheid en dat van pannavoetbal steeg.

'Sinds kort zit ik in een videogame: Street Power Game. Een internationaal spel dat op alle consoles gespeeld kan worden. Ik ben een panna character. Voor mij is het ongelooflijk dat ik benaderd werd door Sean Garnier (een wereldberoemde Franse freestylevoetballer, red.) om in dit spel een plek te krijgen.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?

Jeand: 'Ronaldinho is mijn idool. Ik keek altijd naar zijn video's probeerde zijn trucjes uit op straat. Op een gegeven moment was ik de beste van de straat en ging ik de rest van Rotterdam verkennen. Ik was op elk pleintje te vinden om 3 tegen 3 of 5 tegen 5 te spelen.

'Mijn echte doorbraak in de scene was tijdens een pannatoernooi in het toenmalige Nighttown. Daar werd ik eerste. Ik keek op naar Murat Boukhari en Jermaine Vanenburg, destijds de masters of the game. Ik kreeg veel respect van hen en hoorde dat ze zelfs tegen me opkeken. Toen wist ik zeker dat ik verder wilde in het straatvoetbal.'

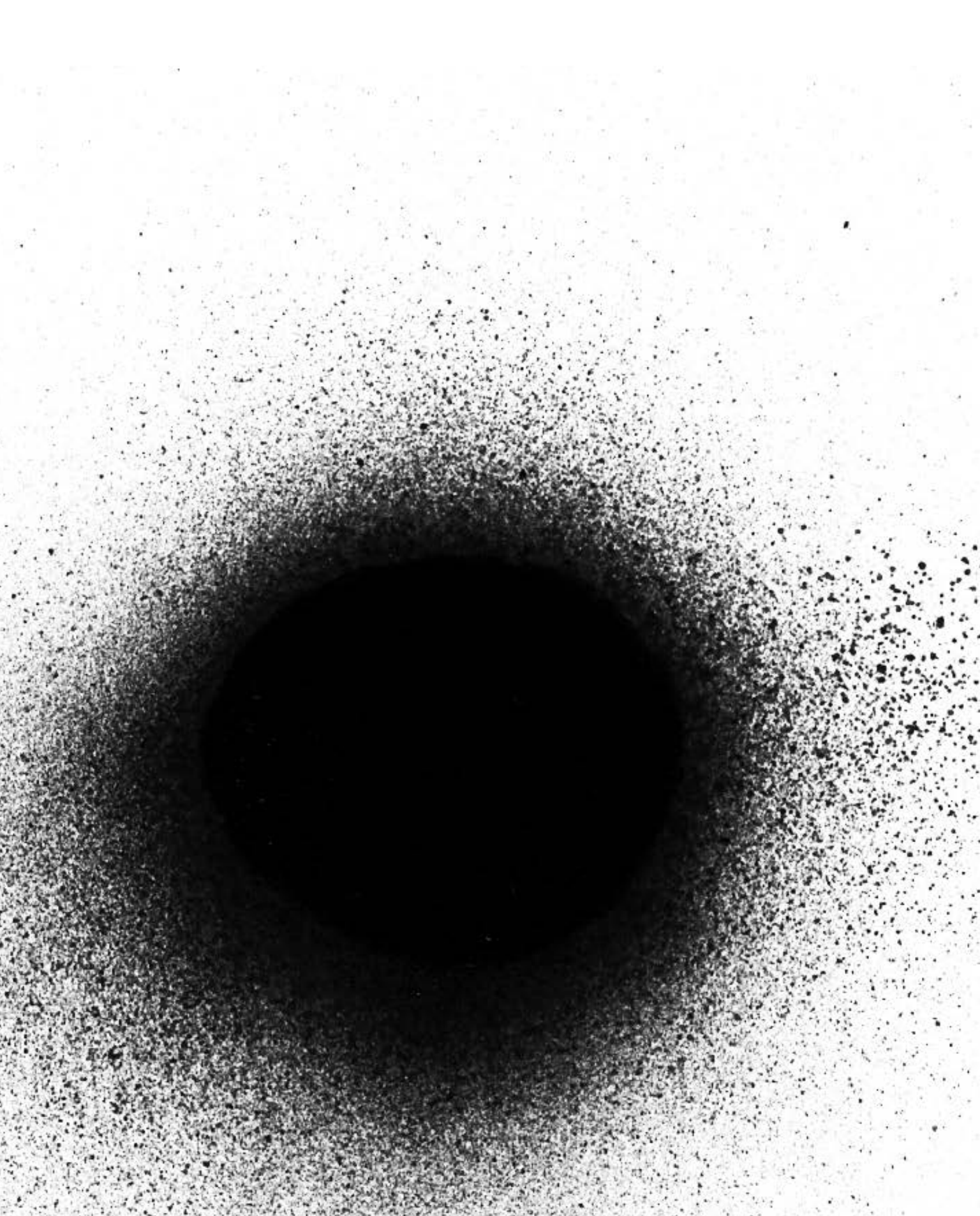
Wat betekent Rotterdam voor jou?

Jeand: 'Rotterdam betekent voor mij: geen woorden maar daden. In Rotterdam helpen mensen elkaar, die eenheid is wat de stad typeert. Ik ben er opgegroeid, op de West-Kruiskade bij mijn oma. Suikerfeest vierden met z'n allen, tijdens Holi Phagwa gooiden we samen poeder, Chinees Nieuwjaar vierden we met onze Chinese bureu. De buurman kwam langs voor een uitwisseling van Turkse komkommers met Surinaamse bars's. Het maakt niet uit welke afkomst je hebt, iedereen is together.'

Als mensen jou écht zouden kennen...

Jeand: 'Zouden ze weten dat ik heel veel geef om de minderbedeelden. Ik zou heel graag een betere plek in de stad willen zien voor de zwerfers en anderen die het minder hebben. Ik ken veel mensen die vroeger alles hadden en nu zijn buitengesloten door de maatschappij. Door verslaving, pech of foute keuzes. Ik doe veel voor kinderen, maar ik vind dat er echt te weinig gebeurt voor met name de ouderen die op straat leven.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @easymantv / www.streetpowergame.com

**Suikerfeest vierden we
met z'n allen, tijdens Holi
Phagwa gooiden we
samen poeder, Chinees
Nieuwjaar vierden we
met onze Chinese burenen.
De buurman kwam langs
voor een uitwisseling van
Turkse komkommers
met Surinaamse bara's.
Het maakt niet uit welke
afkomst je hebt,
iedereen is together.**

Ilse Weisfelt

Leeftijd 31 jaar
Representing street art

Wie is Ilse?
Ilse: 'Een meisje dat van kleins af aan tekent en knutselt. Dat heb ik meegekregen van mijn ouders, die ook altijd creatief bezig waren. Uiteindelijk ben ik mede dankzij hen illustrator en ontwerper geworden, nadat ik een opleiding illustratie aan de Sint Joost in Den Bosch volgde.'

'Verhalen vertellen in beeld, dat is wat ik graag doe. Dat kan zijn voor een tijdschrift, maar ik maak ook eigen speelgoed. En ik schilder dus enorme murals. Een van mijn hoogtepunten is de mural Mr. Fisherman die ik in Zweden heb gemaakt. Een letterlijk hoogtepunt is een grote muur - Mephisto - die ik in samenwerking met Joren Joshua voor Rewriters heb gemaakt aan het Boomgaardhof, achter de Oude Binnenweg.'

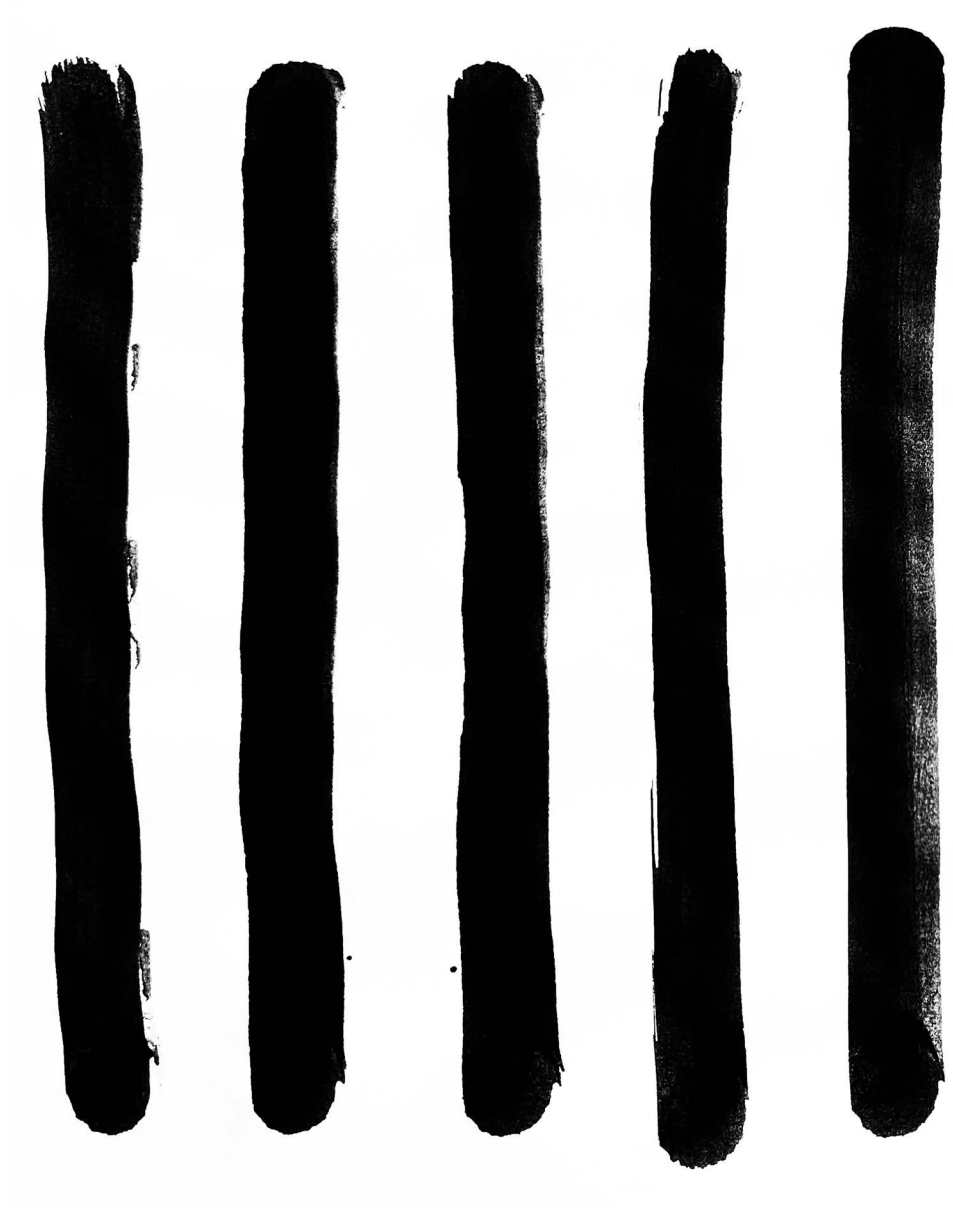
Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?
Ilse: 'De vonk van het tekenen sloeg eigenlijk al over toen ik Otje en Pluk van de Petteflet las als klein meisje. Die illustraties hebben mij echt geïnspireerd en gevormd. Door Fiep Westendorp kwam ik erachter dat illustreren een beroep was.'

'De streetart vind ik vooral vet omdat het voor iedereen toegankelijk is. Je hoeft niet naar een museum om het te zien. Het heeft een rauw randje en jonge mensen stoppen er energie in om zich te uiten. Dat maakt het zoveel anders dan de traditionele kunstsector.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?
Ilse: 'Vakantie. Althans, zo voelt het vaak nog. Ik woon hier nu viereenhalf jaar en ervaar Rotterdam nog altijd als niet-standaard Nederlandse stad. Wat me het meest opvalt, is de openheid. Zowel letterlijk, qua ruimte, als in de mentaliteit.'

Als mensen jou écht zouden kennen...
Ilse: 'Dan weet je dat ik super graag kook. Veel met groente; de ene keer midden-oosters en de andere keer Frans of Italiaans, en alles daartussenin.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @ilseweisfelt / www.ilseweisfelt.com

C On Wheels

Leeftijd 33 jaar
Representing zang (BIRD)

Wie is Clifford?
Clifford: 'Ik ben een 33-jarige Rotterdammer, met de "artiestennaam" C on Wheels. Ik ben geboren met een open rug (spina bifida, red.), in het Sophia Kinderziekenhuis. Vanaf dag één was dat mijn tweede thuis. Elk jaar had ik een andere operatie. Er is veel zenuwweefsel aangetast door mijn aandoening. Vanaf mijn vierde zit ik in een rolstoel.'

'Tot aan groep 3 heb ik op een normale basisschool gezeten, maar we merkten dat ik voor bepaalde vaardigheden extra aandacht nodig had. Daarom ben ik naar de mytyschool gegaan. Uiteindelijk heb ik het VMBO afgerond in de richting economie. In het dagelijks leven ben ik model en acteur. Tot 2016 heb ik professioneel gezongen. Nu ben ik vooral bezig om andere mensen te begeleiden in hun zangcarrière.'

'Daarnaast wil ik in alles wat ik doe laten zien dat het leven in een rolstoel even goed kan zijn als het leven van iemand zonder beperking. Ik heb periodes meegemaakt dat mensen in rolstoelen werden gezien als mensen die niet veel kunnen en zielig zijn. Maar dit hoeft dus absoluut niet zo te zijn. Als mensen me leren kennen, verander ik altijd hun perspectief op hoe "mensen in een rolstoel" zijn. Hun mond valt vaak open van verbazing als ze horen wat ik allemaal doe.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?
Clifford: 'Ik ben er letterlijk en figuurlijk ingerold, haha. Mijn zus danst al haar hele leven, daardoor maakte ik de cultuur van dichtbij mee. Ik had waarschijnlijk ook iets met dans gedaan als dat had gekund; zodra de muziek aangaat moet ik bewegen. Muziek en zang is er bij ons al van kleins af aan ingegoten. Toen ik uiteindelijk ook meeding naar dance battles vond ik het heel tof om te zien. Jezelf uiten door middel van je dans, dat is geweldig.'

'Ik ben best een laatbloeiër geweest. Pas rond mijn twintigste begon ik met uitgaan en dingen ontdekken als mode, muziek, taal en lifestyle. Dat is ook een van de redenen waarom ik het leuk vind om met jongeren te werken. Ik kan me makkelijk verplaatsen in de situatie van iemand die het nog niet begrijpt en daar de vertaalslag in maken.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?
Clifford: 'De Thuishaven. Met hoofdletters. Punt.'

Als mensen jou écht zouden kennen...
Clifford: 'Dan zouden ze weten dat rolstoelbasketbal mijn leven heeft gered. Ik bleek ooit een doorligplek te hebben die erg ontsteken was. Ik had koorts boven de veertig graden. Normaal gesproken is dat een levensbedreigende situatie. Maar doordat ik zo lang heb gebasketbald was mijn lichaam super sterk. Dat zorgde ik ervoor dat geen last had van de ontsteking. Het toont aan hoe belangrijk het is om te bewegen, zelfs als je in een rolstoel zit.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @c_on_wheels

Ik kom van een plek waar materiële armoede is, maar een overvloed aan liefde. Hier is het vaak andersom. Er is weinig besef van het belang om te waarderen wat je hebt buiten fysieke bezittingen. We zijn familie, we zijn de culture, we zijn één team. Waardeer dat!

Indirah Tauwnaar

Leeftijd onbelangrijk
Representing dans

Wie is Indirah?
Indirah: "Ik ben van bescheiden afkomst en kom uit Amsterdam-Zuidoost. Mijn vader was zanger en percussionist, mijn moeder was jazzdanseres. Zij hebben mij, mijn broer en zes zussen altijd bewust gemaakt van het belang van kunst en cultuur. Ook waren ze echte vrijheidsstrijders, die zich heel bewust waren van de problemen tussen verschillende culturen in Nederland.

'De beste vriendin van mijn moeder was Hindostaans, wat voor Surinaamse standaarden best raar is. Wij zijn heel breed cultureel opgevoed, voor racisme was absoluut geen plaats. Iedereen is gelijkwaardig en heeft evenveel recht om op deze aarde te zijn. Dit gaf ons een mooie leidraad. Ook mijn broer en zussen hebben een beroep in kunst, cultuur en/of onderwijs. Allemaal willen we iets teruggeven aan de samenleving.

'Ik ben iemand die zich altijd verplaatst in een ander. Die probeert te begrijpen waarom ze op deze wereld is gezet en wat haar functie is in het begeleiden van talenten. Mijn geloofs-overtuiging sluit niemand buiten. De donkere geschiedenis van de kerk in Europa heeft ervoor gezorgd dat het beeld rondom het geloof een beetje verpest is. Maar de kern van de boodschap blijft: geef liefde aan elkaar.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?
Indirah: 'De liefde voor street culture kwam pas later, maar de liefde voor dans zat er al vroeg in. Op 6-jarige leeftijd ging ik naar een balletles bij Lucia Marthas. Ze had aan mij gevraagd of ik kon dansen. Ik had daar nooit over nagedacht, maar ben meegegaan naar een repetitie. Een week later stond ik te stralen op het podium als de hoofdact in een Disney-voorstelling. Ik kreeg les in dans, zang, musical, schrijven en acteren.

'Wat hiphop betreft, werd ik eerst verliefd op de muziek en de culture. Toen ik dat voelde, bedacht ik dat ik me daarin ook wilde uiten binnen dans. Binnen mijn opleiding was ik altijd op zoek naar eigenheid. Ik neigde naar street, maar die stijl werd niet aangeboden. Toen heb ik binnen de opleiding een dansgroep opgericht die zich heel erg richtte op street culture. Ik ging zelf choreografieën maken, verzamelde mensen om me heen. Dat werd een cultuur binnen een cultuur. Toen ik stopte bij Lucia wist ik: als ik verder ga met dansen, is het binnen de hiphop.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?
Indirah: 'Thuis. Toen ik verliefd werd op de street culture, werd ik in Amsterdam een buitenbeentje. Daar was het nog niet aan de hand, weet je. Ik leerde gasten kennen van O10 bboys. Het klikte, we childen urenlang. Toen ik de vraag kreeg of ik bij HipHopHuis wilde komen werken, heb ik meteen mijn spullen gepakt en ben naar Rotterdam verhuisd.

'In Rotterdam voel ik me veilig, omdat ik niet hoeft te doen alsof. Ik hoef niet iemand te zijn die mensen verwachten dat ik ben. Ik kan de persoon zijn waartoe ik mezelf de afgelopen jaren heb ontwikkeld. Dat zorgt ervoor dat ik hier een thuis heb kunnen creëren, zowel in mijn hart als fysiek.'

Als mensen jou écht zouden kennen...
Indirah: 'Dan weet je dat ik van chocola hou. Ik zit nu in een periode waarin ik van mezelf 40 dagen geen chocola mag eten, haha. Ook ben ik iemand die heel gevoelig is en dat graag uit in songteksten, gedichten, boeken en spoken word. Ik ben dus eigenlijk een schrijver.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @indirahtauwnaar en @houseofurbanarts / www.houseofurbanarts.com

Stuart Gibson

Leeftijd 30 jaar
Representing BMX

Wie is Stuart?
Stuart: 'Ik kom uit een echte expat-familie. Mijn broers, zussen en ouders komen allemaal uit andere landen: de UK, de VS, Spanje en Nederland. Zelf ben ik geboren in Spanje en heb ik nog even gewoond in Amerika, voordat ik op mijn negende naar Nederland kwam.

'Ik ben altijd met bmx'en bezig geweest, maar in Nederland was er veel meer vrijheid om de straat op te gaan en te spelen. Op de middelbare school begon ik met vrienden naar skateparken te gaan. Zo vormden we onze eigen lokale scene. Na een tijdje werden een vriend en ik pro. Alles draaide om fietsen, de rest stond op de tweede plek.

'Sindsdien ben ik nooit meer gestopt. Tussen mijn achttiende en 24ste werkte ik op een action sports complex om maar zoveel mogelijk met het fietsen bezig te kunnen zijn. Naast het fietsen werk ik freelance in de IT of voor events in de fietswereld, zodat ik mijn passie kan blijven uitoefenen zonder vast te zitten aan een bepaalde plek.

'Ik ben van mening dat het leven veel te kort is. Uiteindelijk wil ik maar van weinig dingen spijt hebben. Daarom pak ik elke kans die ik krijg met BMX'en en reis ik zoveel mogelijk de wereld over. Het zijn kansen die ik op een normale manier nooit had gekregen. Ik pas mijn hele leven daarom aan om dat plezier te kunnen hebben.'

Wanneer en hoe ben je verliefd geworden op street culture?
Stuart: 'Dat was tijdens de wedstrijd "The Homemade Jam" in 2004 in Amsterdam. Al in Amerika was ik contact gekomen met BMX, maar tijdens dat event is de vonk pas écht overslagen. Ik zag daar verschillende internationale profs live in actie en raakte zó geïnspireerd dat ik besloot: dit is wat ik ga doen voor de rest van mijn leven.'

Wat betekent Rotterdam voor jou?
Stuart: 'Thuis. Easy as that. Ik ben opgegroeid in Maasland, net buiten Rotterdam, maar als je jong bent zoek je toch de stad op. Ik kom in grote steden overal ter wereld, maar er kan niets op tegen Rotterdam. Ik ervaar hier een gevoel van vrijheid en veiligheid. Op straat kun je doen wat je wilt. Rotterdam is een vrij jonge, moderne stad die volop in ontwikkeling is. Elk jaar zie je de stad weer groeien en de moderne architectuur leent zich gewoon heel erg goed voor het fietsen.'

Als mensen jou écht zouden kennen...
Stuart: 'Dan zouden ze zien dat ik juist iemand ben die heel berekend is, hoewel ik overkom alsof ik alles durf en geen angst heb. Het is nooit "verstand op nul en gáán". Ik zet kleine stapjes die altijd goed uitgedachte zijn. Ook ben ik redelijk nerveus aangelegd. Dat zorgt er juist voor dat ik een enorme rush ervaar wanneer ik mezelf overtref.'

Waar kunnen we je volgen?
Instagram @stuartbmx

CHANGERS GAME

Culture
Street
Rotterdam
about
Newsper

